

Unisław, dnia .11.2017 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz**

Skarżący : Prokurator Okręgowy w Toruniu ,
ul. Grudziądzka 45 , 87-100 Toruń
Organ Gminy: Rada Gminy Unisław, Urząd Gminy Unisław
ul. Parkowa 20 , 86-260 Unisław

Odpowiedź na skargę

na uchwałę nr X/89/15 Rady Gminy Unisław z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017 r. poz. 1369) przesyłając w załączeniu skargę Prokuratora Okręgowego w Toruniu na uchwałę nr X/89/15 Rady Gminy Unisław z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dotyczącą zawarcia w załączniku nr 6 rubryce F sformułowania „, Oświadczam , że znane mi są przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością”, odpowiadając na powyższą skargę , wnoszę:

- 1) o oddalenie skargi jako bezzasadnej, z uwagi na nienaruszenie istotnie prawa kwestionowanym zapisem
- 2) o zasądzenie kosztów według norm przepisanych .

Uzasadnienie

Prokurator Okręgowy w Toruniu w skardze na uchwałę nr X/89/15 Rady Gminy Unisław

z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych dotyczącej zawarcia w załączniku nr 6 rubryce F sformułowania „ Oświadczam , że znane mi są przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością”, zarzucił, że sformułowanie to nie zawiera danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, więc nie mogło być zawarte w ww. uchwale. Prokurator powołał się przy tym na orzeczenia sądu potwierdzające jego stanowisko.

Zawarcie w uchwale cyt. sformułowania stanowiło tymczasem wielokrotnie przedmiot rozważań sądów administracyjnych, przy czym stanowisko sądów nie było jednolite. I tak zgodnie jednym z ostatnich wyroków tj. prawomocnym wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 7 grudnia 2016 r. sygn. Akt III SA/Wa 2611/16, LEX nr 2195791 : „ Brak przesłanek do stwierdzenia nieważności uchwały w sprawie określenia wzorów deklaracji i informacji podatkowych z powodu zawarcia w jej treści oświadczenia o znajomości przepisów karnych o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością. Oświadczenie to nie powoduje zagrożenia dla interesów i praw jednostki, a więc są pełne podstawy do tego, aby mówić jedynie o drobnym, mało znaczącym uchybieniu (nieistotnym naruszeniu prawa w rozumieniu przepisów ustaw samorządowych), bądź zwykłej niezręczności językowej uchwałodawcy. Oświadczenie jest elementem zbędnym, ale nie wywołuje ono negatywnych skutków, nie nakłada dodatkowych obowiązków oraz stanowi informację dla składającego deklarację.”

Innym analogicznym rozstrzygnięciem jest np. prawomocny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 22 listopada 2016 r. sygn. akt I SA/Lu 306/16, LEX nr 2173025 również wskazujący, że „ Uchwała określająca wzory formularzy podatkowych w zakresie zawierającym obowiązek złożenia określonego w nich oświadczenia o znajomości wynikających z Kodeksu karnego skarbowego skutków podania nieprawdy lub zatajenia prawdy w deklaracji, nie narusza prawa w sposób istotny.”

Samo zawarcie przez gminę w jej deklaracji informacji o konieczności podawania w deklaracji prawdziwych danych ze względu na możliwość odpowiedzialności karno-skarbowej nie wynika wprost z delegacji ustawowej, jednak nie narusza ono praw i obowiązków podatnika, pośrednio dając podatnikowi informację o konieczności podawania prawdziwych danych podatkowych, z uwagi na możliwość spotkania się z odpowiedzialnością karno- skarbową przewidzianą ustawą, w przypadku podania danych nieprawdziwych. Taka informacja może jedynie służyć podatnikowi jako informacja pozytywna, w przypadku, gdyby nie miał on wiedzy co do skutków podania nieprawdziwych danych. Skutki takie powstają bowiem niezależnie od tego, czy złoży oświadczenie opisane w uchwale czy też go nie złoży. Trudno uznać za rażące naruszenie prawa wskazanie podatnikowi, który może nie znać szczegółowych przepisów informacji o istnieniu dla niego

zagrożenia wynikającego z prawa powszechnie obowiązującego. Nawet więc jeśli uznać, że kwestionowane sformułowanie przekracza upoważnienie ustawowe, nie można tego przekroczenia uważać w tym stanie za rażące naruszenie prawa.

Zakres kontroli uchwał rady gminy stosownie do art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) przewiduje brak możliwości stwierdzenia nieważności przepisów prawa miejscowego w przypadku nieistotności naruszenia. Wskazane wyżej argumenty i powołane orzeczenia sądów na taką nieistotność wskazują.

Dodatkowo uchylenie kwestionowanego zapisu uchwały przez radę gminy na ostatniej sesji usuwa wątpliwości co do obowiązującej treści uchwały w tym zakresie i usuwa niezręczność językową przepisów.

Mając na uwadze wszystkie wskazane w niniejszym piśmie okoliczności, wnoszę i wywodzę jak wyżej.